

РЕШЕНИЕ

№ 7610

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9408** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, подадена от „Дафни Груп“ ЕООД, чрез управителя Б. Б. срещу Решение от 23.08.2022г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1 състав, по НАХД №7127/2021 г.

С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 542699-F554972 от 19.10.2020 г., издадено от заместник директор на ТД на НАП С., с което на „Дафни Груп“ ЕООД на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС.

С жалбата се претендира за отмяна на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на нарушителя. Счита, че не са спазени разпоредбите на чл. 40 от ЗАНН, тъй като поканата за съставяне на АУАН не е достигнала до адресата. Сочи се, че АУАН и НП са представени на лице без

представителна власт, не са спазени изискванията на чл. 52, чл.53 и 57 от ЗАНН. Изтъква се липса на вредоносен резултат от извършеното нарушение.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът, чрез юрк. Р., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, 13 касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. Постановено е по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства СРС е установил следната фактическа обстановка:

„Дафни Груп“ ЕООД издало фактура № [ЕГН]/13.12.2019г. с данъчна основа 4459,25 лв. и ДДС 891,85 лв., с получател „Криси 2007“ ЕООД и предмет на доставката –хранителни стоки. Фактурата не била отразена в дневника за продажби за месец декември 2019 г. и в подадената справка-декларация № 22191387421/14.01.2020г. в срока по чл. 125 от ЗДДС , което довело до определяне на данъка в по-нисък размер със сумата от 891,85 лв. С това е допуснато нарушение на чл. 124 ал.2 от ЗДДС. На 19.06.2020 г. в хода на възложена насрещна проверка на „Дафни Груп“ ЕООД в ТД на НАП в офис „С. област“ било констатирано посоченото нарушение, при която били изискани документи и обяснения във връзка с въпросната фактура. Бил съставен АУАН №F 554972 в отсъствието на представляващия дружеството Б., връчен на упълномощено лице /пълномощно на л.4 от административната преписка/. Установено е, че дружеството е включило процесната фактура в справката-декларация по ЗДДС за данъчен период август 2020г.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи / НП е издадено от компетентен орган съгласно Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП и т.1.3 от същата, а издаденият АУАН- съгласно т.2.1 от заповедта/, при липса на нарушение на чл. 36-46 и чл.52-58 от ЗАНН. В НП, издаден на база изложените в АУАН констатации е посочено, че след проверка на справки- декларации и дневник за продажби за месец декември 2019 г. е установено, че нарушителят е пропуснал да отрази в дневника за продажби издадена от него фактура от 13.12.2019 г. и в срока по чл. 125 от ЗДДС за подаване на справка

декларация, същата не е включена в подадената справка-декларация по ЗДДС № 22191387421/14.01.2020г. След анализ на събраните доказателства, въззивният съд е приел за доказано по несъмнен начин извършването на посоченото нарушение на чл. 214 ал.2 от ЗДДС, който гласи , че регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени.

Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира със събраните по делото доказателства.

Настоящият съдебен състав споделя извода на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесалните правила. В НП и АУАН се съдържа конкретно и ясно описание на нарушението, в т.ч. и на периода, в който фактурата е следвало да бъде включена в съответните регистри по ЗДДС, и на датата, на която е извършено нарушението. Както в АУАН, така и в НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, която съответства на словесното описание на нарушението - неотразяване в дневника за продажби и в справката декларация на фактура в периода, в който е издадена. Именно състав на такова нарушение осъществява описаното в НП деяние. Разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗДДС регламентира срока за подаване на отчетните регистри, но същата не е сочена като нарушена както в АУАН, така и в НП. Съгласно чл. 124, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Според чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по, ал. 1 и 2 и отчетните регистри по, ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Въз основа на приетите от СРС доказателства се установява по несъмнен начин, че „Дафни Груп“ ЕООД е осъществило нарушение на чл. 124, ал. 2 ЗДДС на 14.01.2020 г., като не е отразило фактура № [ЕГН]/13.12.2019г. в данъчния период, в който е издадена - м. декември 2019 г. Изложените в тази насока мотиви от въззивния съд са правилни и изцяло се споделят от настоящата инстанция. В случая не са налице основания за приложението на чл. 28 ЗАНН. На първо място това е така, тъй като в резултат на нарушението е определен ДДС в по-малък размер. На второ място, установеното нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Имуществената санкция е наложена в предвидения с чл. 182, ал. 1 ЗДДС размер. Регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв.

Настоящата инстанция не намира основание за прилагане на привилегированата

разпоредба на чл. 182 ал.2 от ЗДДС, съгласно която при нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е издало или отразило данъчния документ в периода, следващ данъчния период, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция е в размер 25 на сто от определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 250 лв. В случая такъв факт не се установява, а декларирането на фактурата е станало едва през август 2020г. Споделят се изводите на СРС относно неоснователност на възражението, че жалбоподателят е провел процедурата по чл. 126 от ЗДДС предвид обстоятелството, че включването на фактурата в дневника за продажби за данъчен период август 2020г. е действие, извършено след констатиране на нарушението от органа.

По административната преписка не е приложена кореспонденцията между органа и представителя на дружеството, но предвид обстоятелството, че упълномощеното лице е присъствало при издаването на АУАН и НП, подписало е получаването им и е представило нотариално заверено пълномощно, в което са разписани правомощия да подписва и получава АУАН и НП и да представлява дружеството пред ТД на НАП, то съдът намира, че не е допуснато нарушение, противно на възраженията на касатора.

Предвид изложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ТД на НАП С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр.

2 ЗАНН, Административен съд София-град, 13 касационен състав,

РЕШИ:

Оставя в сила Решение от 23.08.2022г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1 състав, по НАХД №7127/2021 г.

ОСЪЖДА „Дафни Груп“ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. К. Б. да заплати на ТД на НАП - С. сума в размер на 80.00 /осемдесет лева/, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.